

Sygn. akt VIII Gz 123/16

POSTANOWIENIE

Dnia 4 sierpnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy Wydział VIII Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Wojciech Wołoszyk

Sędzia SO Elżbieta Kala

Sędzia SO Wiesław Łukaszewski

po rozpoznaniu w dniu 4 sierpnia 2016 r. w Bydgoszczy na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: **J. B. i E. S.**

przeciwko: **R. K., E. P., L. S. oraz M. B.**

o zapłatę

na skutek zażalenia powódek na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 23 lutego 2016 r., sygn. akt VIII GC 1869/13

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie.

Wiesław Łukaszewski Wojciech Wołoszyk Elżbieta Kala

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 23 lutego 2016 r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy odrzucił apelację powódek od wyroku z 27 listopada 2015 r. Zarządzeniem z dnia 27.01.2016 r. doręczonym w dniu 09.02.2016 r. wezwano stronę powodową do usunięcia braków apelacji poprzez wskazanie wartości przedmiotu zaskarżenia, dołączenie wskazanego w apelacji załącznika. W określonym terminie nie usunięto braków apelacji. W tym stanie rzeczy, na podstawie art. 370 kpc, należało orzec jak w sentencji.

Powódki wniosły zażalenie na powyższe postanowienie zarzucając mu:

- 1) naruszenie art. 61 § 2 KC w związku z art. 370 KPC, poprzez odrzucenie apelacji z powodu nieuiszczenia od niej opłaty we właściwym terminie, podczas gdy opłata została uiszczona przelewem bankowym przed upływem terminu do uzupełnienia braków formalnych apelacji;
- 2) naruszenie art. 126 zd. 1 KPC, w związku z art. 391 KPC, poprzez jego zastosowanie w przypadku gdy przedmiotem sprawy jest tylko i wyłącznie oznaczona kwota pieniężna precyzyjnie wskazana już na etapie składania pozwu;
- 3) naruszenie art. 370 KPC poprzez jego nieprawidłowe zastosowanie i uznanie, iż nie uzupełnienie przez powoda w wyznaczonym terminie braków apelacji w postaci niewskazania wartości przedmiotu zaskarżenia jest podstawą odrzucenia apelacji w trybie art. 370 KPC.

4) ***Sąd Okręgowy zważył co następuje :***

Zażalenie należało uwzględnić co skutkowało uchyleniem zaskarżonego postanowienia.

Należy podnieść za Sądem Najwyższym (por. post. z 11 grudnia 2009 r. , II UZ 43/09) , iż przepis art. 373 k.p.c. (i także przepis art. 370 k.p.c.) należy odczytywać łącznie z art. 130 k.p.c. Odrzucenie apelacji z powodu nieuzupełnienia braków formalnych w wyznaczonym terminie dotyczy zatem tylko takich braków, które uniemożliwiają nadanie apelacji prawidłowego biegu. Sąd podziela pogląd Sądu Najwyższego zawarty w postanowieniu z 5 września 2008r. I CZ 65/08 , że brak jest podstaw do odrzucenia apelacji z powodu nieuzupełnienia braku formalnego apelacji w postaci braku odrębnego, redakcyjnego określenia w apelacji wartości przedmiotu zaskarżenia , jeżeli wartość tą można ustalić w drodze prostych zabiegów interpretacyjnych w oparciu o wnioski strony zawarty w apelacji co do żądanej przez apelującego i zmiany bądź uchylecia zaskarżonego wyroku, czy też podanego zakresu zaskarżenia wyroku sądu pierwszej instancji. W wypadku dochodzenia roszczenia o zasądzenie określonej kwoty pieniężnej możliwe jest oznaczenie przedmiotu zaskarżenia w apelacji poprzez jednoznaczne zaskarżenie w całości wyroku sądu I instancji rozstrzygającego o całości żądania (post. SN z 5.12.2006 r., II PZ 57/06, OSNAPIUS 2008, Nr 1-2, poz. 18). Tak też jest w niniejszej sprawie. Powództwo o zapłatę kwoty dochodzonej przez powódki zostało w całości oddalone, a wyrok został zaskarżony w całości. Powódki wnoszą o uwzględnienie apelacji w całości a w uzasadnieniu apelacji wskazują , iż powództwo winno być uwzględnione. Nie ma zatem wątpliwości , iż wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi 54.497 zł. Tak więc apelacja nie zawierała braku formalnego w postaci braku wskazania wartości przedmiotu zaskarżenia , gdyż można było ową wartość bez trudu ustalić.

Sąd Rejonowy nie miał także podstaw do wzywiania powodów do przedłożenia załącznika w postaci dowodu uiszczenia opłaty od apelacji. Sąd Rejonowy nie sprawdził najpierw czy opłata ta została uiszczona. Ponieważ apelacja nie była opłacona sąd I instancji powinien wezwać do jej uiszczenia w terminie 7 dni. Powódki słusznie potraktowały wezwanie Sądu z dnia 2 lutego 2016 r. , otrzymane dnia 9 lutego 2016 r. , jako wezwanie do uiszczenia opłaty od apelacji i w terminie 7 dni uiszczyły opłatę , gdyż polecenie przelewu zostało wysłane dnia 16 lutego 2016r. i zrealizowane dnia 17 lutego 2016 r. Jak słusznie wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 2 lutego 2011 r. , II CZ 199/10 , złożenie bankowi polecenia przelewu przed upływem terminu do wniesienia opłaty sądowej może uzasadniać uznanie tego terminu za zachowany, o tyle tylko, o ile polecenie zostało rzeczywiście wykonane. Tak więc opłata od apelacji została uiszczona w terminie a brak było podstaw do wzywiania o nadesłanie dowodu jej opłacenia.

Na podstawie art. 386 § 4 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc należało zatem orzec jak w sentencji.

Wiesław Łukaszewski Wojciech Wołoszyk Elżbieta Kala